

kan komme i den situation, at der skal stabiliseres, det er en forpligtelse; vi kan ikke sidde med armene over kors og se landet blive til kaos og så sige: Det kommer ikke os ved. Det kan vi ikke.

Derfor er vi da nødt til at sige: Vi ønsker en central FN-rolle, vi ønsker, at FN skal være rammen, men jeg kan jo ikke stå her og garantere hr. Søren Søndergaard, at Sikkerhedsrådet nu skulle blive enig.

Vi vil gøre, hvad vi kan, og vi vil også sige det i morgen til sikkerhedsrådsmedlemmerne: Se nu at tage denne her opgave alvorligt og bliv enige om den. I sidder her for verdens skyld, I sidder her ikke for jeres egen skyld. Det har jeg sagt tidligere til Sikkerhedsrådet, det siger jeg også til medlemmerne i morgen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard for sidste gang.

Søren Søndergaard (EL):

To spørgsmål til udenrigsministeren. For det første: Vil udenrigsministeren ikke bekræfte, og er udenrigsministeren ikke enig i, at en central grund til, at sikkerhedsrådsmedlemmerne muligvis ikke kan blive enige, er den amerikanske insisteren på at få en signifikant dominerende rolle?

Det er klart, at det er der ikke andre der vil acceptere, og derfor er USA med deres krav om en signifikant dominerende rolle en afgørende hindring for, at der kan nås en enighed i FN om en humanitær genopbygning af Irak.

For det andet vil jeg godt lige høre, om udenrigsministeren er enig i, at hvis der ikke ligger et klart FN-mandat, er en ny resolution omkring genopbygning, humanitær genopbygning af Irak, så er det helt uomgængeligt, at regeringen må gå i salen for at få et mandat til en fortsat dansk tilstedeværelse i området.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil ikke gå ind i en statsretsdiskussion lige nu, jeg synes ikke, jeg under en spørgetid skal gå ind og drage alle de her konklusioner. Det væsentlige må være, at vi arbejder for og siger til de europæiske medlemmer af Sikkerhedsrådet: Se nu at blive enige, det er meget vigtigt; der er en fælles opgang her.

Det er jo ikke kun Amerika, der har vanskelige forbindelser med de forarbejder, vi hører rygte om. Det er jo også andre, der stiller vanskeligheder op. De må bøje viljerne mod hinanden,

således at vi får en fase, der bliver sat i gang så hurtigt som muligt, med en irakisk overgangsadministration, som forbereder et fast nyt system i Irak, hvis Saddam Hussein-regimet falder, som jo nok er konsekvensen af afvæbningen af ham.

Der må vi jo alle være interesseret i at få stabiliseret Irak så hurtigt som muligt. Det må vi da alle være interesseret i. Og det er så det, jeg plæderer for, at vi skal hjælpe til at stabilisere Irak, men modaliteterne, måden osv., jamen dem kender jeg slet ikke. Derfor kan jeg slet ikke binde mig op på, hvad der skal ske, hvis der sker det ene eller det andet i Sikkerhedsrådet. Det må vi så se på – som jeg i øvrigt også har sagt i Nævnet – det må vi så se på, når vi ved, hvortil Sikkerhedsrådet kommer, og hvad det er, de kommer med. Det kan vi jo ikke stå her i en spørgetid og afgøre, når de end ikke er kommet i gang med forhandlingerne i Sikkerhedsrådet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2667

14) Til udenrigsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil udenrigsministeren redegøre for, om Danmark og resten af den USA-ledede koalition vil respektere det kurdiske folks ret til selvbestemmelse?«

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Spørgsmålet lyder her: Vil udenrigsministeren redegøre for, om Danmark og resten af koalitionen vil respektere det kurdiske folks ret til selvbestemmelse?

Der er svaret: De nordirakiske kurdere har under Saddam Hussein i varierende grad opnået en vis de facto-selvbestemmelse. Den tendens er blevet forstærket efter etablering af de såkaldte flyveforbudszoner i det nordlige og sydlige Irak, som bl.a. havde til formål at beskytte det kurdiske mindretal mod overgreb fra det irakiske centralregimes side, altså det nordlige Irak.

Kl. 16.30

Indretningen af en fremtidig irakisk stat må lægges i hænderne på en irakisk forsamling, som jeg har nævnt: I denne sammenhæng har kurdene peget på dannelsen af et føderalt Irak med udstrakt autonomi til regionerne. Dette vil give den kurdiske befolkning og andre etniske eller religiøse grupper en høj grad af medindfly-